

Byla C-416/21

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą santrauka pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 98 straipsnio 1 dalį

Gavimo data:

2021 m. liepos 7 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Bayerisches Oberstes Landesgericht (Vokietija)

Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2021 m. birželio 24 d.

Atsakovė ir apeliantė:

Landkreis A.-F.

Pareiškėjai ir kitos apeliacinio proceso šalys:

J. Sch. Omnibusunternehmen

K. Reisen GmbH

Pagrindinės bylos dalykas

Skundas dėl dviejų tarpusavyje susijusių konkurso dalyvių pašalinimo iš viešojo pirkimo procedūros dėl konkurencinės paslapties principo pažeidimo ir konkurencijos iškreipimo

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą dalykas ir teisinis pagrindas

2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/24/ES dėl viešųjų pirkimų, kuria panaikinama Direktyva 2004/18/EB, išaiškinimas, SESV 267 straipsnis

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Direktyvos 2014/24/ES 57 straipsnio 4 dalies d punktą reikia aiškinti taip, kad perkančioji organizacija turi turėti pakankamai įtakingų duomenų

- daryti išvadą, jog ekonominės veiklos vykdytojai pažeidė SESV 101 straipsnį?
2. Ar Direktyvos 2014/24/ES 57 straipsnio 4 dalį reikia aiškinti kaip galutinį neprivalomųjų pašalinimo pagrindų sureguliuavimą tuo aspektu, kad vienodo požiūrio principas (šios direktyvos 18 straipsnio 1 dalis) – kai pateikti pasiūlymai nėra nei savarankiški, nei nepriklausomi – negali būti kliūtis sutarties skyrimui?
 3. Ar Direktyvos 2014/24/ES 18 straipsnio 1 dalį reikia aiškinti taip, kad pagal ją draudžiama skirti sutartį įmonėms, kurios sudaro vieną ekonominę vienetą ir kiekviena jų pateikė pasiūlymą?

Į antrąjį ir trečiąjį klausimus reikia atsakyti tik tuomet, jei bus teigiamai atsakyta į pirmąjį klausimą.

Nurodytos Sąjungos teisės nuostatos

2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/24/ES dėl viešųjų pirkimų, kuria panaikinama Direktyva 2004/18/EB (OL L 94, 2014, p. 65), 18 straipsnio 1 dalis ir 57 straipsnio 4 dalis

Nurodytos nacionalinės teisės nuostatos

Gesetz gegen Wettbewerbsbeschränkungen (Įstatymas dėl konkurencijos ribojimo draudimo, toliau – GWB) 1, 97 ir 124 straipsniai:

1 straipsnis. Konkurenciją ribojančių susitarimų draudimas

Draudžiami visi įmonių susitarimai, įmonių asociacijų sprendimai ir suderinti veiksmai, kurių tikslas ar poveikis yra konkurencijos trukdymas, ribojimas arba iškreipimas.

97 straipsnis. Viešųjų pirkimų principai

1. Viešosios sutartys ir koncesijos skiriamos užtikrinant konkurenciją ir pagal skaidrias procedūras. Laikomasi veiksmingumo ir proporcingumo principų.
2. Turi būti taikomas vienodas požiūris į viešojo pirkimo procedūros dalyvius, išskyrus atvejus, kai pagal šį įstatymą aiškiai reikalaujama arba leidžiama taikyti nevienodą požiūrį.

124 straipsnis. Neprivalomieji pašalinimo pagrindai

1. Perkančiosios organizacijos, atsižvelgdamos į proporcingumo principą, gali bet kuriuo viešojo pirkimo procedūros momentu pašalinti įmonę iš viešojo pirkimo procedūros, kai:

<...>

- 2) <...> pateiktas prašymas pradėti įmonės nemokumo ar panašią procedūrą arba ji pradėta <...>;
- 3) įrodyta, kad įmonė vykdydama profesinę veiklą padarė sunkų nusižengimą, dėl kurio kyla abejonių dėl jos sąžiningumo; <...>
- 4) perkančioji organizacija turi pakankamai duomenų daryti išvadą, kad įmonė su kitomis įmonėmis sudarė susitarimus arba suderino veiksmus, kurių tikslas ar poveikis yra konkurencijos trukdymas, ribojimas arba iškreipimas;

<...>

- 8) įmonė dėl pašalinimo pagrindų arba atrankos kriterijų ėmėsi apgaulės arba nuslėpė informaciją <...>.

Faktinių aplinkybių ir proceso santrauka

- 1 Atsakovė *Landkreis* (apskritis) planuoja pagal atviro konkurso procedūrą skirti viešųjų autobusų transporto paslaugų sutartį. Apytikslė pirkimo vertė viršija Direktyvos 2014/24/ES 4 straipsnio c punkte nustatytas vertės ribas. Kaip nurodyta skelbime apie pirkimą, kaina nėra vienintelis sutarties skyrimo kriterijus, o variantai ir (arba) alternatyvūs pasiūlymai neleidžiami.
- 2 Buvo laiku gauti keli pasiūlymai, taip pat abiejų pareiškėjų. Pirmasis pareiškėjas yra prekybininkas, veikiantis savo *Handelsregister* (ūkio subjektų registras) įregistruotos įmonės vardu, antroji pareiškėja – *Gesellschaft mit beschränkter Haftung* (ribotos atsakomybės bendrovė), kurios vadovas ir vienintelis akcininkas yra pirmasis pareiškėjas. 2019 m. lapkričio 1 d. nutartimi buvo pradėta pirmojo pareiškėjo nemokumo procedūra. 2019 m. gruodžio 1 d. raštu likvidatorius leido pirmajam pareiškėjui vykdyti savarankišką veiklą. Abiejų pareiškėjų pasiūlymus 2020 m. vasario 27 d. pateikė tas pats asmuo, abiem atvejais kaip pasiūlymą pateikęs subjekto kontaktinis asmuo nurodytas pirmasis pareiškėjas. Savo pasiūlyme pirmasis pareiškėjas, be kita ko, nurodė, kad nėra pateikto prašymo pradėti verslininko nemokumo procedūrą ir tokia procedūra nebuvo pradėta.
- 3 2020 m. balandžio 2 d. abiem pareiškėjams buvo pranešta, kad jų pasiūlymai pašalinti dėl konkurencinės paslapties principo pažeidimo ir konkurencijos iškreipimo, nes juos pateikė tas pats asmuo.
- 4 Šį sprendimą abu pareiškėjai apskundė *Vergabekammer* (viešųjų pirkimų bylas nagrinėjanti komisija), ši jų skundą tenkino. Dėl *Vergabekammer* sprendimo atsakovė padavė skundą prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui.

Svarbiausi pagrindinės bylos šalių argumentai

- 5 Pareiškėjai teigia, kad konkurencinės paslapties principo pažeidimo ir konkurencijos iškreipimo nėra. Pirmasis pareiškėjas turi plačias vadovavimo teises ir visiškai valdo antrąją pareiškėją, todėl jie esą sudaro vieną įmonę, kurios viduje konkurencijos nėra. Konkurencijos, kurios nėra, negalima apriboti arba iškreipti. GWB 97 straipsnio 1 dalyje nustatytos konkurencijos taisyklės netaikomos įmonėms, kurios sudaro vieną ekonominį vienetą. Pareiškėjų pasiūlymai turi būti traktuojami kaip vieno konkurso dalyvio pateikti keli (pagrindiniai) pasiūlymai. Per šią procedūrą tokia galimybė pirkimo dokumentuose nebuvo atmesta. Tokiu atveju nėra konkurencijos iškreipimo pavojaus ir jau tikrai nekyla jokių problemų, kai pasiūlymai skiriasi ne tik kaina, bet ir dalykiniais bei techniniais aspektais. Šis reikalavimas šiuo atveju įvykdytas, nes pareiškėjų pasiūlymuose pateikti skirtingi transporto priemonių deriniai.
- 6 Pareiškėjai visų pirma remiasi 2018 m. gegužės 17 d. Teisingumo Teismo sprendimu *Specializuotas transportas* (C-531/16, EU:C:2018:324). Jame Teisingumo Teismas aiškiai atskyrė dvi atvejų grupes. Tik dėl antrojo atvejo, kai atitinkamos įmonės nesudaro vieno ekonominio vieneto, Teisingumo Teismas nurodė (29 punktą), kad Direktyvos 2004/18 2 straipsnyje numatytas vienodo požiūrio principas būtų pažeistas, jei būtų pripažinta, kad tarpusavyje susiję dalyviai gali pateikti suderintus ar sutartus, t. y. nei savarankiškus, nei nepriklausomus, pasiūlymus, dėl kurių jie įgytų nepagrįstą pranašumą kitų dalyvių atžvilgiu. Papildomu, kad nėra būtina nagrinėti, ar tokių pasiūlymų pateikimas reiškia dar ir SESV 101 straipsniui prieštaraujantį elgesį, aiškiai pabrėžiama, kad visi 29 punkte pateikti argumentai taikomi tik tuo atveju, kai nėra vieno ekonominio vieneto.
- 7 Pareiškėjų teigimu, šiuo atveju jie sudaro vieną ekonominį vienetą ir neįgijo nepagrįsto pranašumo. Iš vienodo požiūrio principo, pagal kurį skirtingos aplinkybės turi būti vertinamos skirtingai, kyla, kad konkurso dalyviai negali būti pašalinami tokiu atveju, kai pasiūlymus suderinti leidžiama.
- 8 Atsakovė visų pirma teigia, kad viešųjų pirkimų teisės užduotis yra užtikrinti tikrą konkurenciją tarp viešojo pirkimo procedūros dalyvių, kurie turi teisę į tai, kad konkurentai nežinotų apie vienas kito pasiūlymus. Jei šio principo būtų nesilaikoma, kai du konkurso dalyviai sudaro vieną ekonominį vienetą, būtų neatsižvelgiama į kitų konkurso dalyvių interesus. Vieną ekonominį vienetą sudarantiems konkurso dalyviams būtų teikiama pirmenybė kitų konkurso dalyvių atžvilgiu neturint tam tvirto teisinio pagrindo ir dėl to būtų pažeistas vienodo požiūrio principas bei neigiamai paveikiama ar iškreipiama konkurencija, užuot ją užtikrinus. Taip yra dėl to, kad tokios vieną ekonominį vienetą sudarančios įmonės galėtų – nes formaliai jos yra du skirtingi teisės subjektai – įgyti pranašumą, pvz., tuo, kad įrodžiusios, jog atitinka skirtingas atrankos sąlygas, dalyvautų konkurse su suderintais pasiūlymais. Jei vienas iš ekonominį vienetą sudarančių konkurso dalyvių būtų pripažintas netinkamu ir pašalintas, konkurse toliau dalyvautų kitas iš ekonominį vienetą sudarančių dalyvių su tarp jų suderintu

pasiūlymu. GWB 124 straipsnio 1 dalies 4 punkte nurodyti susitarimai ir suderinti veiksmai nereiškia, kad siekiama užtikrinti tik tokius susitarimus sudarančių ir veiksmus derinančių įmonių konkurenciją.

- 9 Atsakovės teigimu, pareiškėjų nuomonė nėra pagrįsta ir remiantis Sprendimu *Specializuotas transportas*, atvirksčiai, pagal jį vienodo požiūrio ir skaidrumo principų pažeidimas yra kliūtis sutarties skyrimui pareiškėjams. Bet koku atveju tai yra neleistinas dvigubo pasiūlymo pateikimas.

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą motyvų santrauka

- 10 Pagal Direktyvos 2014/24/ES 57 straipsnio 4 dalies d punktą perkančiosios organizacijos gali pašalinti arba gali būti valstybių narių įpareigotos pašalinti iš dalyvavimo pirkimo procedūroje ekonominės veiklos vykdytoją, kai perkančioji organizacija turi pakankamai įtikinamų duomenų daryti išvadą, kad ekonominės veiklos vykdytojas su kitais ekonominės veiklos vykdytojais sudarė susitarimus, kuriais siekiama iškreipti konkurenciją. Pagal 101 konstatuojamosios dalies pirmą sakinį perkančiosioms organizacijoms reikėtų suteikti galimybę neleisti dalyvauti ekonominės veiklos vykdytojams, kurie pasirodė esą nepatikimi dėl sunkių profesinių nusižengimų, kaip antai konkurencijos taisyklių pažeidimai.
- 11 Vokietijos teisės aktų leidėjas, perkeldamas minėtą nuostatą į nacionalinę teisę, GWB 124 straipsnio 1 dalies 4 punkte rėmėsi GWB 1 straipsnyje pateikta konkurenciją ribojančių susitarimų draudimo formuluote, kuri iš esmės atitinka SESV 101 straipsnyje pateiktą formuluotę.
- 12 SESV 101 straipsnis netaikomas, kai pagal jį draudžiamus susitarimus arba veiksmus sudaro arba atlieka vieną ekonominį vienetą sudarančios įmonės (Teisingumo Teismo sprendimo *Specializuotas transportas* 28 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija ir 1984 m. liepos 12 d. Sprendimo *Hydrotherm*, C-170/83, EU:C:1984:271, 11 punktą).
- 13 Teismo kolegijos manymu, pareiškėjai sudaro vieną ekonominį vienetą šiuo aspektu. Du ekonominės veiklos vykdytojai laikytini vienu ekonominiu vienetu, t. y. viena įmone, kaip ji suprantama pagal SESV 101 straipsnį, kai patronuojamoji bendrovė, nors ir turėdama savarankišką teisinį subjektiškumą, savarankiškai nesprendžia dėl savo elgesio rinkoje, bet iš esmės laikosi nurodymų, kuriuos jai duoda patronuojančioji bendrovė, visų pirma atsižvelgiant į šiuos du teisės subjektus siejančius ekonominius, organizacinius ir teisinius ryšius (žr. 2021 m. sausio 27 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Goldman Sachs*, C-595/18, EU:C:2021:73, 31 punktą ir 2015 m. birželio 24 d. Sprendimo *Fresh Del Monte Produce / Komisija ir Komisija / Fresh Del Monte Produce*, C-293/13 P ir C-294/13 P, EU:C:2015:416, 75 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Dėl to, kad šiuo atveju „patronuojantysis“ subjektas yra ne bendrovė, o registruotasis individualus verslininkas, vertinimas nesikeičia.

- 14 Tokiomis aplinkybėmis teismo kolegijai kyla klausimas, ar Direktyvos 2014/24/ES 57 straipsnio 4 dalies d punktas turi būti aiškinamas taip, kad perkančioji organizacija turi turėti pakankamai įtikinamų duomenų daryti išvadą, jog pažeistas SESV 101 straipsnis.
- 15 Teismo kolegija mano, kad į pirmąjį prejudicinį klausimą turėtų būti atsakyta teigiamai, nes 101 konstatuojamojoje dalyje minimas konkurencijos taisyklių pažeidimas.
- 16 Teismo kolegijos manymu, Direktyvos 2014/24/ES 57 straipsnio 4 dalies d punktas negali būti aiškinamas taip, kad pagal šią nuostatą taip pat gali būti pašalinami tarpusavyje susiję konkurso dalyviai, kurie sudaro vieną ekonominę vienetą ir pateikė suderintus pasiūlymus. Priešingai, tai, kad konkurso dalyvis pašalinamas pagal šią teisės normą, konkurencinės paslapties principo pažeidimu galima pateisinti tik tuomet, kai pažeidžiama antimonopolinės teisės norma, taip nėra, kai veikiančioms įmonėms taikoma vadinamoji antimonopolinės teisės bendrovių grupių privilegija.
- 17 Teismo kolegijos manymu, šiomis faktinėmis aplinkybėmis negalimas ir pašalinimas dėl sunkaus profesinio nusizengimo (Direktyvos 2014/24/ES 57 straipsnio 4 dalies c punktas), kuris teisinėje literatūroje apibūdinamas kaip labai bendra nuostata.
- 18 Vieną ekonominę vienetą sudarantys konkurso dalyviai, kurie kiekvienas pateikia po pasiūlymą, tuo gali įgyti nepagrįstą pranašumą kitų konkurso dalyvių atžvilgiu. Taip yra dėl to, kad vieną ekonominę vienetą sudarantys konkurso dalyviai, kurie kiekvienas pateikia po pasiūlymą, kalbant apie – su dalyviu susijusius – pašalinimo pagrindus ir atrankos kriterijus, turi geresnes sutarties skyrimo galimybes nei konkurso dalyvis, kuris pateikia kelis pagrindinius pasiūlymus. Pavyzdžiui, šiuo atveju, kalbant apie nemokumo procedūros pradėjimą, pirmasis pareiškėjas galėtų būti pašalintas pagal GWB 124 straipsnio 4 dalies 2 punktą arba 8 punktą, o antrosios pareiškėjos pasiūlymas, suderintas su pirmuoju pareiškėju, – jei nebūtų pašalintas pagal kitą teisės normą – liktų vertinimo procese. Vis dėlto, teismo kolegijos nuomone, į šį aspektą reikia atsižvelgti nagrinėjant antrąjį prejudicinį klausimą.
- 19 Antrasis ir trečiasis prejudiciniai klausimai kyla dėl teismo kolegijos abejonių, ar tai, kad Direktyvos 2014/24/ES 57 straipsnio 4 dalyje išvardyti neprivalomieji pašalinimo pagrindai, reiškia, kad negalima remtis vienodo požiūrio principu, siekiant pateisinti neatsižvelgimą į dvių, vieną ekonominę vienetą sudarančių, konkurso dalyvių pasiūlymus dėl konkurencinės paslapties principo pažeidimo.
- 20 Antruoju prejudiciniu klausimu siekiama išsiaiškinti, ar Teisingumo Teismo jurisprudenciją (2008 m. gruodžio 16 d. Sprendimo *Michaniki*, C-213/07, 44 ir paskesni punktai) galima pritaikyti Direktyvos 2014/24/ES 57 straipsnio 4 daliai.
- 21 Remiantis Teisingumo Teismo jurisprudencija dėl Direktyvos 2004/18/EB, šios direktyvos 2 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį draudžiama skirti

sutartį konkurso dalyviams, kurių tarpusavio ryšiai turėjo įtakos jų pasiūlymų, pateiktų per tą pačią procedūrą, turiniui. Pasiūlymai turi būti pateikti savarankiškai ir nepriklausomai, jei jie parengti tarpusavyje susijusių dalyvių (Sprendimo *Specializuotas transportas* 38 ir paskesni punktai). Teismo kolegija tai supranta taip, kad pagal šią jurisprudenciją – priešingai nei pagal Direktyvos 2014/24/ES 57 straipsnio 4 dalį („gali“) – perkančioji organizacija neturi diskrecijos.

- 22 Vis dėlto konkurso dalyvį pašalinti – remiantis GWB 97 straipsnio 1 ir 2 dalyse įtvirtintais bendraisiais principais – tokiais kaip byloje atvejais galima tik tuomet, kai neprivalomųjų pašalinimo pagrindų sąrašas Direktyvos 2014/24/ES 57 straipsnio 4 dalyje nėra galutinio pobūdžio, nes kitaip pašalinimas būtų negalimas.
- 23 Teisingumo Teismas nusprendė, kad aplinkybė, jog Direktyvos 93/[3]7/EEB dėl viešojo darbų pirkimo sutarčių sudarymo tvarkos derinimo 24 straipsnio pirmoje pastraipoje pateiktas profesinių savybių neturėjimu grindžiamų pašalinimo pagrindų sąrašas yra išsamus, nedraudžia valstybėms narėms palikti galioti esamas ar priimti naujas materialines normas, skirtas, be kita ko, užtikrinti, kad vykdant viešuosius pirkimus būtų laikomasi vienodo požiūrio principo bei iš jo išplaukiančio skaidrumo principo, kurių privalo laikytis perkančiosios organizacijos, vykdydamos bet kokią viešojo pirkimo procedūrą (Sprendimo *Michaniki* 44 ir paskesni punktai). Teisingumo Teismas taip pat nusprendė, kad Direktyvos 2004/18/EB 2 straipsnyje numatytas vienodo požiūrio principas būtų pažeistas, jei būtų pripažinta, kad tarpusavyje susiję dalyviai gali pateikti suderintus ar sutartus, t. y. nei savarankiškus, nei nepriklausomus, pasiūlymus, dėl kurių jie įgytų nepagrįstą pranašumą kitų dalyvių atžvilgiu (Sprendimo *Specializuotas transportas* 29 punktas), nors šios direktyvos 45 straipsnio 2 dalyje taip pat pateiktas neprivalomųjų pašalinimo pagrindų sąrašas. Galiausiai Teisingumo Teismas šia jurisprudencija rėmėsi priimdamas prejudicinį sprendimą, susijusį su Direktyva 2014/24/ES (2019 m. liepos 11 d. Sprendimo *Telecom Italia*, C-697/17, EU:C:2019:599, 51 ir paskesni punktai).
- 24 Abejonės, kuriomis grindžiami prejudiciniai klausimai, teismo kolegijai kyla dėl teisės normų sistemos. Direktyvos 2014/24/ES 57 straipsnio 4 dalies e ir f punktus atitinkančių pašalinimo pagrindų, kurie būtų siejami ne su įmonės išsipareigojimų nevykdymu, o su interesų konfliktu ir konkurencijos pažeidimu dėl ankstesnio įmonės įtraukimo, nebuvo numatyta nei Direktyvos 93/[3]7/EEB 24 straipsnio pirmoje pastraipoje, nei Direktyvos 2004/18/EB 45 straipsnio 2 dalyje. Todėl teisinėje literatūroje argumentuojama tuo, kad ES teisės aktų leidėjas Direktyva 2014/24/ES galutinai sureguliuavo taip pat pašalinimą dėl vienodo požiūrio ir skaidrumo priežasčių. Remdamasis vienodo požiūrio ir skaidrumo principais Teisingumo Teismas padarė išvadą, kad perkančiosios organizacijos turi patikrinti, ar yra interesų konfliktų, ir imtis tinkamų priemonių jiems išvengti, nustatyti ir pašalinti (2015 m. kovo 12 d. Sprendimo *eVigilo*, C-538/13, EU:C:2015:166, 43 punktas). Direktyvos 2014/24/ES 57 straipsnio 4 dalies f punkte ir 41 straipsnyje Sąjungos teisės aktų leidėjas rėmėsi – taip pat vienodo požiūrio principu grindžiama – Teisingumo Teismo jurisprudencija dėl asmenų,

kurie jau buvo įtraukti į parengiamąjį viešojo pirkimo procedūros etapą (2005 m. kovo 3 d. Sprendimo *Fabricom*, C-21/03 ir C-34/03, EU:C:2005:127, 26 ir paskesni punktai). Vis dėlto teismo kolegija, atsižvelgdama į vienodo požiūrio principo reikšmę, kurią pabrėžė Teisingumo Teismas, ir iš to kylančias pareigas perkančiajai organizacijai, linkusi manyti, kad, nepaisant, ar būtų išplečiamas Direktyvos 2014/24/ES 57 straipsnio 4 dalyje pateiktas neprivalomųjų pašalinimo pagrindų sąrašas, pagal vienodo požiūrio principą ir toliau draudžiama atsižvelgti į tarpusavyje susijusių įmonių pasiūlymus, kurie nėra nei savarankiški, nei nepriklausomi. Net jei reikėtų atsižvelgti į tai, kad pagal Direktyvos 2014/24/ES 101 konstatuojamąją dalį perkančiosios organizacijos, taikydamos šiuos – tik – neprivalomus pašalinimo pagrindus, pirmiausia turėtų paisyti proporcingumo principo, teismo kolegija linkusi manyti, kad į antrąjį prejudicinį klausimą turėtų būti atsakyta neigiamai.

- 25 Teismo kolegijos manymu, tai, kad nacionalinėje jurisprudencijoje nacionalinės teisės nuostatos dėl privalomų ir neprivalomų pašalinimo pagrindų pagal teisės aktų sistemą laikomos galutiniu sureguliuavimu, atitinka Teisingumo Teismo jurisprudenciją (Sprendimo *Michaniki* 43 punktas) ir neeliminuoja galimybės remtis vienodo požiūrio principu siekiant pateisinti neatsižvelgimą į dviejų konkurso dalyvių pateiktus suderintus ar sutartus pasiūlymus.
- 26 Trečiuoju prejudiciniu klausimu siekiama išsiaiškinti, ar Sprendimas *Specializuotas transportas*, kuris yra aiškiai susijęs su tarpusavyje susijusiais, bet vieno ekonominio vieneto nesudarančiais konkurso dalyviais ir pagal kurį pasiūlymai turi būti pateikiami savarankiškai ir nepriklausomai, taikytinas dėl vieną ekonominį vienetą sudarančių konkurso dalyvių pasiūlymų.
- 27 Teismo kolegijos manymu, pagal vienodo požiūrio principą juo labiau draudžiama skirti sutartį konkurso dalyviams, kurie sudaro vieną ekonominį vienetą ir negali pateikti nei savarankiškų, nei nepriklausomų pasiūlymų. Būtų nelogiška, jei skirti sutartį įmonėms, kurios yra susijusios, bet nesudaro vieno ekonominio vieneto, būtų galima tik nustatčius sąlygą, kad jos pasiūlymus turi pateikti iš tikrųjų savarankiškai ir nepriklausomai, o įmonėms, kurios sudaro vieną ekonominį vienetą, todėl negali įvykdyti šios sąlygos, atvirkščiai – be apribojimų.
- 28 Todėl teismo kolegija siūlo į trečiąjį prejudicinį klausimą atsakyti teigiamai.